

ת"פ 523/11/14 - מדינת ישראל נגד רוסלן מילר

בית משפט השלום בטבריה

בפני כב' השופט יריב נבון

ת"פ 523-11-14 מדינת ישראל נ' מילר

17 מרץ 2016

המאשימה

מדינת ישראל

נגד

הנאשם

רוסלן מילר

נוכחים:

מטעם המאשימה: עו"ד נוח רחאל מטעם הנאשם: בעצמו וב"כ עו"ד עלא אלדי עתאמנה

גזר דין

כתב האישום ותיאור ההליך בבית המשפט:

השתלשלות ההליכים בתיק זה חריגה, כפי שתפורט להלן:

1. בתאריך 2.11.2014, הוגש כנגד הנאשם כתב אישום המייחס לו **איומים**, עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "**חוק העונשין**").
2. בישיבה שהתקיימה בתאריך 3.11.2014 בפני השופט ניר מישורי לב-טוב, הודה והורשע הנאשם במיוחס לו בכתב האישום. בישיבה שהתקיימה בתאריך 1.3.2015, לאחר שהתקבל תסקיר מאת שירות המבחן בעניינו של הנאשם, טענו הצדדים לעונש.
3. בתאריך 21.4.2015, גזר השופט מישורי לב-טוב על הנאשם את העונשים הבאים: 8 חודשי מאסר לריצוי בפועל; 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים; קנס בסך 2,000 ₪ והתחייבות להימנע מעבירה על סך 5,000 ₪.
4. בערעור אשר הוגש על ידי הנאשם לבית המשפט המחוזי בנצרת (ע"פ 2245-05-15) טען סנגורו החדש, עו"ד עתאמנה, כי המערער מבקש לחזור בו מהודאתו לנוכח ליקויים שהתגלו בייצוגו בהליך בבית משפט קמא. לנוכח האמור, ובהסכמת המשיבה, הורה בית המשפט המחוזי על ביטול גזר הדין.

האמור והחזרת התיק לדיון בבית משפט קמא, מתחילתו.

5. לנוכח האמור, הוחזר התיק לדיון בפני סגן הנשיא (כתוארו אז) השופט ד. פורת. בישיבה שהתקיימה בפניו בתאריך 21.9.2015, כפר הנאשם במיוחס לו בכתב האישום והתיק נדחה לשיבת הוכחות.
6. בתאריך 11.1.16, בדיון שנערך בפניי, הציגו הצדדים הסדר טיעון חדש לפיו הנאשם חזר בו מכפירתו, הודה והורשע במיוחס לו בכתב אישום מתוקן בעבירה של **איומים**. הצדדים ציינו כי טיעוניהם לעונש יהיו חופשיים ולבקשת הסנגור הופנה הנאשם לממונה על עבודות השירות.
7. מעובדות כתב האישום המתוקן עולה כי בזמנים הרלוונטיים, התגלעה מחלוקת כספית בין הנאשם למר אליעזר ברגמן (להלן: "**המתלונן**"), קרוב משפחתו של הנאשם, בגין עבודה שביצע הנאשם עבור בתו של המתלונן. בתאריך 28/10/14, הגיע הנאשם אל מקום עבודתו של המתלונן במפעל שיש באזור התעשייה בטבריה, ואיים עליו בפגיעה שלא כדין בגופו תוך שהוא מחזיק באקדח מצית כאומר לפגוע בו תוך שהוא אומר: "יש לך שעתיים לשלם לי כסף לגמור חשבון" בכוונה להפחידו או להקניטו.

תסקיר שירות המבחן :

8. על אף שההליך המקורי במסגרתו התקבל תסקיר שירות המבחן בוטל, לנוכח הודאתו המחודשת של הנאשם, סבורני כי יש מקום להתייחס לתסקיר זה.
9. מהתסקיר עולה כי הנאשם גרוש ואב לשני ילדים, אינו עובד מזה תקופה ממושכת לאור פגיעה בגבו במהלך עבודתו, לדבריו נקלע לחובות כבדים עקב מעצרו ופנה לשוק האפור. הנאשם הודה בביצוע העבירה. לדבריו רצה להפחיד ולהפעיל לחץ על המתלונן באמצעות איומיו ללא כוונה לפגיעה ממשית מצדו. שירות המבחן התרשם מקשייו של הנאשם להכיר בחומרת מעשיו, ובקושי לגלות אמפטיה לפגיעתו במתלונן. לטענתו יושרו ההדורים בינו לבין המתלונן. עוד צוין כי הנאשם התקשה להתמודד עם יוזמת גרושתו לסיים את הקשר עמו, דבר אשר הובילו בעבר לביצוען של עבירות כלפיה ולריצוי מאסר בגין. שירות המבחן התרשם מדפוסי התנהגות שוליים, נטייה לאימפולסיביות וקושי בוויסות דחפים. עוד בולטים באירוע נשוא כתב האישום קשיי התמודדות במצבי קונפליקט ודפוס התנהגות שולית.
10. לאור כל זאת, העריך שירות המבחן כי רמת הסיכון להישנות התנהגות אלימה הינה בינונית וחומרתה בינונית. כגורמים לשיקום ציין שירות המבחן את נטילת האחריות על הטיפול בהוריו ועל פרנסת משפחתו, המלצה חיובית מאת מעסיקתו בעבר ויכולותיו התעסוקתיות. הנאשם הביע נכונות ראשונית בלבד להירתם להליך טיפולי המונעת מההליך המשפטי. לאור שילוב העמדות השוללות בעייתיות במצבו מעריך שירות המבחן כי לא תהא יעילות לשילובו בהליך טיפולי. שירות המבחן נמנע מהמלצה טיפולית וציין כי יש מקום לענישה קונקרטיה ומרתיעה בדרך של עבודות שירות שתחدد הפסול בהתנהגותו.

טיעוני המאשימה לעונש:

11. המאשימה הגישה לעיוני את גיליון הרשעותיו הקודמות של הנאשם ופירטה את השתלשלות ההליכים בעניינו. לטענתה עבירת האיומים פוגעת בכבוד האדם, בשלמות גופו ובתחושת הביטחון שלו, קל וחומר כאשר הדברים נאמרים על רקע סכסוך עסקי בלבד. במקרה דנן לא נטען כי קדמה התגרות מצד המתלונן, הנאשם תכן את המעשה ואף הצטייד באקדח מצית, עובדה אשר אינה מפחיתה מחומרת המעשה. לנוכח האמור, עותרת המאשימה לקביעת מתחם ענישה החל ממאסר על תנאי ועד ל - 12 חודשי מאסר בפועל, וכן ענישה נלוות של מאסר על תנאי מרתיע וקנס כספי. במסגרת מתחם זה, עותרת המאשימה לגזור על הנאשם עונש מאסר בפועל ממש, ולא בדרך של עבודות שירות, ברף הבינוני - גבוה של מתחם זה, בצירוף מאסר מותנה, פיצוי למתלונן וקנס כספי הולם.

טיעוני ב"כ הנאשם לעונש:

12. הסנגור התייחס תחילה למתחם הענישה אשר הוצע על ידי המאשימה. לדבריו, אף מתחם זה מאפשר לבית המשפט לגזור מאסר אותו ניתן יהא לרצות בדרך של עבודות שירות. לדבריו, התיקון המשמעותי שנעשה בכתב האישום המתוקן עת נמחקו המילים: "אשר נחזה להיות אקדח אמיתי ואף דרך אותו" מבססים עתירתו זו. לדבריו, הנאשם הגיע למקום עבודת המתלונן ואיים עליו, אך לא עשה כל תנועה מאיימת המצדיקה החמרה בענישתו. מדובר באירוע נקודתי על רקע סכסוך עסקי בין קרובי משפחה. אין חולק כי הנאשם ביצע עבודה עבור המתלונן וכי זה חייב לו כספים. המתלונן אף התייצב וביקש לבטל תלונתו. בגין מעשה זה נעצר הנאשם למשך מס' ימים ולאחר מכן שהה במעצר בית בהרחקה מטבריה, עד לביטול התנאים הללו בעקבות ביטול פסק הדין.

13. הסנגור הגיש לעיוני טבלה המפרטת מקרים בהם הושתו על ידי בתי המשפט עונשים מקלים יחסית בעבירות דומות. לדבריו, מכיוון שלא הוכח כי נגרם למתלונן נזק כלשהו ולנוכח הודאתו המחודשת וחלופי הזמן, יש להסתפק במקרה זה במאסר אשר ירוצה בדרך של עבודות שירות.

14. הנאשם בחר שלא להוסיף דבר על דברי סנגורו.

דין והכרעה:

15. לצורך קביעת מתחם העונש ההולם, על בית המשפט להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו ובמדיניות הענישה הנהוגה.

16. עבירות האיומים פוגעות בערכים של שמירה על כבוד האדם, שלמות גופו ותחושת הביטחון של המאויים, וכן ביכולתו לנהל חיים מוגנים ושלווים. נפסק בעבר, כי אין לאפשר מצב בו איום הופך להיות כלי או אמצעי לפתרון סכסוך כזה או אחר, בפרט כאשר קיים חשש ממשי שדברי האיום יובילו לכדי פגיעה פיזית של ממש. בע"פ 103/88 משה ליכטמן נ' מדינת ישראל קבע כב' השופט א' גולדברג:

"... אינטרס החברה להגן על שלווה נפשו של הפרט (person's peace of)

עמוד 3

(mind) מפני מעשי הפחדה והקנטה שלא כדין. אינטרס חברתי נוסף אף הוא מוגן בעקיפין בעבירה זו, והוא נוגע לחופש הפעולה והבחירה של הפרט. כי גם אם אמרנו שאין בסעיף 192, בהבדל מסעיף 428, דרישה שמטרת האיום תהא להניע את המאויים לעשות מעשה או להמנע ממעשה, בידוע הוא שבמקרים רבים מושמעים איומים per se כמסר מוסווה להתנהגות המצופה מן המאויים. נמצא כי סעיף 192 מקדים רפואה למכה ומונע מלכתחילה פגיעה עתידית בחרות הפעולה של הזולת".

17. בבחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, להן משמעות בקביעת מתחם העונש ההולם, לנוכח תיקון 113 לחוק העונשין, עולה כי לנאשם אחריות ואשם בלעדי ולא נטען כי קדמה למעשיו התגרות מצד המתלונן. אף אם עסקינן במחלוקת עסקית בדבר חוב כספי ודרישה לגיטימית של הנאשם להחזר הכספים המגיעים לו לטענתו בגין עבודה שביצע עבור המתלונן, הרי הדרך בה נקט, מעבר להיותה עבירה פלילית, הינה חמורה למדי מכיוון שקדם לה תכנון מוקדם והצטיידות באמצעי אשר יהא בו כדי להפחיד את המתלונן ולהניעו להיעתר לדרישת הנאשם.

18. עם זאת, מעבר להנחה הסבירה לפיה מעשיו של הנאשם זרעו פחד בלב המתלונן, לא הובאו בפני ראיות לנזק ממשי אשר נגרם למתלונן, ולטענת הסנגור הוא אף ביקש לבטל תלונתו לנוכח היכרותו עם הנאשם וקרבתם המשפחתית.

19. לא ניתן להתעלם או להקל ראש אף מתיקון שנערך בכתב האישום, עת נמחקו ממנו המילים המתארות את דריכת האקדח, פעולה אשר ללא ספק יש בה כדי להגביר את המורא שחש קורבן העבירה בעת ביצועה. היעדרה של עובדה זו בכתב האישום המתוקן, להבדיל מזה המקורי, מעמידה בספק את רצינות כוונותיו של הנאשם לממש את איומו. מכל מקום, ספק בהקשר זה פועל לטובת הנאשם.

20. מדיניות הענישה הראויה בגין העבירה שבה הורשע הנאשם מגוונת ותלויה נסיבות, לרבות נסיבות אישיות של הנאשם. כך למשל, ברע"פ 106/08 מולטו צקול נ' מדינת ישראל (13/1/08), קבע בית המשפט העליון כי הטלת עונש מאסר בן 8 חודשים על נאשם אשר הורשע באיומים באמצעות נשק הינו עונש סביר ומביא בחשבון נסיבות אישיות ושיקולים ממשיים לקולא בעניינו של הנאשם. ברע"פ 5998/09 יוסף שמאיב נ' מדינת ישראל, (1/11/09) נדחתה בקשת המערער לרשות ערעור תוך שנקבע כי עונש מאסר בן 8 חודשים בגין איום באמצעות סכין הינו סביר בשל חומרת העבירה ועברו הלא מכביד של הנאשם. במקרים המתוארים לעיל, נגזרו על הנאשמים עונשי מאסר לריצוי בפועל ממש. עם זאת, דובר שם במקרים חמורים יותר בהם האיום בוצע באמצעות נשק חם או קר, אשר יכלו לגרום לנזק מוחשי וממשי, להבדיל מן האמצעי בו נעשה שימוש במקרה שלפניי.

21. ב"כ הנאשם הגיש במסגרת הטיעונים לעונש אסופת פסיקה אשר במסגרתה הוטלו עונשים הנעים

ממאסר מותנה ועד מאסר בעבודות שירות, דבר הממחיש היטב את מנעד הענישה הרחב בעבירה בהתחשב בנסיבות כל מקרה לגופו.

22. נוכח האמור לעיל, אני קובע כי מתחם העונש ההולם בנסיבות העניין הינו החל ממאסר מותנה וכלה ב- 12 חודשי מאסר בפועל וכן עונשים נלווים של מאסר מותנה, קנס כספי שינוע בין 1000 ₪ ל - 5000 ₪ או פיצוי המתלונן בסכום זהה וחתימה על התחייבות כספית, וזאת בהתחשב במצבו הכלכלי של הנאשם, כפי שעולה מתסקיר שירות המבחן.

קביעת העונש הראוי :

23. בהתאם לסעיף 40'א' לחוק העונשין, בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדר מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה. לצורך גזירת דינו של הנאשם שלפניי, נתתי דעתי לנסיבות הבאות:

א. פגיעת העונש בנאשם - הנאשם בפני הינו בן 40 שנים לערך. במסגרת תיק זה שהה במעצר למשך מספר ימים ולאחר מכן שהה מספר חודשים בתנאי מעצר בית מלא. כל עונש שייגזר על הנאשם, על אחת כמה וכמה אם יהא זה מאסר מאחורי סורג ובריה, יפגע בו ובבני משפחתו משמעותית.

ב. הנאשם הודה במיוחס לו ונטל אחריות על מעשיו, הן בבית המשפט והן בפני שירות המבחן. עם זאת, על פי תסקיר שירות המבחן הנאשם לא הפנים בזמנו את חומרת מעשיו והתקשה לראות את הבעייתיות בהתנהלותו.

ג. לחובת הנאשם עבר פלילי הכולל 4 הרשעות קודמות. הרשעתו האחרונה הינה מחודש נובמבר 2015, בעיצומם של ההליכים בתיק זה, בגין הפרת הוראה חוקית אשר בוצעה בחודש ינואר 2015. הרשעותיו הקודמות הינן משנת 2009 ואף קודם לכן.

ד. הרתעה אישית והרתעת הרבים - לנוכח התנהגותו של הנאשם במהלך ביצוע העבירה, סבורני כי על העונש שיוטל על הנאשם להרתיעו מלחזור לסורו, ולשדר לו מסר לפיו המעשה בו נקט לפתרון סכסוך עסקי לא נסלח. על העונש אף לבטא סלידתו של בית המשפט מהטלת אימה ופחד כלפי אחר.

ה. שיקול ענייני ומרכזי נוסף אותו יש להביא בחשבון בנסיבותיו הייחודיות של תיק זה הינו ההשתלשלות החריגה של ההליך המשפטי בעניינו של הנאשם וחלוף הזמן עד לסיומו של תיק זה. סבורני כי אין בעונש המאסר אשר נגזר על הנאשם במסגרת גזר הדין המקורי, אשר בוטל על ידי בית המשפט המחוזי, משום החמרה או חריגה ממתחם הענישה או ממדיניות הענישה הנהוגה. עם זאת, העובדות אשר עמדו לנגד עיניו של השופט מישורי לב-טוב בבואו לגזור את דינו של הנאשם היו מחמירות יותר מן העובדות שלפניי. מחיקתן של המילים המצביעות על הדמיון שבין האקדח בו החזיק הנאשם לבין אקדח אמיתי ואף העובדה כי הנאשם דרך אותו עובר למלל המאיים, יש בהן כדי להפחית במידה מסוימת מחומרת מעשיו ולהצדיק הקלה

מסוימת בעונשו בהשוואה לעונשים אשר נגזרו עליו בטרם בוטל גזר הדין.

1. סבורני כי חלוף הזמן הרב מאז הוגש כתב האישום המקורי והעובדה כי עניינו של הנאשם חודש לאחר שבית המשפט המחוזי קיבל טענתו בדבר כשל בייצוגו, יש בה מידה מסוימת של עיוות ועיניו דין עבדו, המצדיקים אף הם הקלה בעונשו, כך שתוטל עליו תקופת מאסר לא קצרה, אך כזו שניתן לרצותה בעבודות שירות, אותן כשיר הנאשם לבצע לנוכח האמור בחוות דעת הממונה על עבודות השירות. ענישה זו תחדד עבור הנאשם את הפסול שבמעשיו ואף תרתיעו לבל ישוב על מעשה דומה בעתיד.

24. לפיכך אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל לתקופה של 6 חודשים, אותם ירצה הנאשם בעבודות שירות, כאמור בחוות דעת הממונה על עבודות השירות.

הנאשם יתייצב בתאריך 5.7.2016 במשרדי הממונה על עבודות השירות בשעה 08:00. הובהר לנאשם כי במידה ולא יעמוד בתנאים ובדרישות של מסגרת זו וכי כל הפרה של התנאים ואי עמידה בהנחיות הממונה יוביל לנקיטת צעדים כלפיו ולהפסקה מנהלית של עבודות השירות.

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים והתנאי הוא כי במשך 3 שנים מהיום לא יעבור הנאשם עבירת אלימות כנגד גוף, לרבות איומים, ויורשע בגינה בתקופת התנאי או לאחריה.

ג. קנס בסך 2,000 ש"ח או 20 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב - 5 שיעורים חודשיים שווים ורצופים, תשלום ראשון עד יום 15.4.16 ובכל 15 לחודש לאחריו, ועד התשלום המלא בפועל.

אי תשלום אחד מהשיעורים, יעמיד את היתרה לפירעון מיידי.

ד. הנאשם יחתום על התחייבות להימנע מלעבור עבירה לפי הסעיף בו הורשע למשך 3 שנים החל מהיום. ההתחייבות תהא על סך 5,000 ש"ח או 25 ימי מאסר תמורתו; אם לא יחתום תוך 7 ימים מהיום ייאסר למשך 10 ימים.

במידה וקיים פיקדון בתיק, הוא יקוזז לטובת הקנס. במידה ויש יתרה, היא תוחזר למפקיד.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי בנצרת.

ניתנה והודעה היום ז' אדר ב' תשע"ו,
17/03/2016 במעמד הנוכחים.
יריב נבון, שופט